

THƯ CHO CON GÁI



NGUYỄN VĨNH LONG

1.
Con gái,

Nhớ ngày nào trạc tuổi con, cha đã bước đường xa xứ, đã chợt ngập ngừng học ngôn ngữ thứ hai; đã gác bỏ mọi ước mơ một thời tuổi trẻ, làm đủ mọi nghề để dành cuộc sống cho con.

Con nhớ, con người không phải là loài nhai lại. Nếu cha có nhai hoài những quá khứ tủi buồn, cũng chỉ rút máu xương mình cho da thịt con tươi thắm ngày sau! Cha nâng niu bàn tay con thơ dại, như trân trọng những gì có được hôm nay; và càng quý trọng hơn những gì mình đã mất trên mỗi bước đường để lại.

Con lớn lên, một đời không hề biết mặc cả. Nhưng con gái ơi, mỗi nụ cười con là cha phải nghiền nát trái tim mình. Nơi con sinh ra, lớn lên và gọi quê hương với cha vẫn là xứ lạ, bởi một nơi xa, cha còn gửi mãi một trái tim.

2.

Con gái,

Phải xin lỗi con, cha đã không tạo cho con một dáng hình “nhan sắc chim sa”. Mà lo gì phải không, thời đại con dễ dàng “mua nhan sắc” bằng tiền – nhưng làm sao con mua được vẻ đẹp tâm hồn, điều duy nhất cha cho.

Con ơi, đừng bao giờ như loài chim biết nói, cứ lặp lại những điều cha dạy hôm qua. Hãy nói bằng tiếng nói của chính con, bằng đôi mắt và trái tim con trải nghiệm, bằng cuộc sống hôm nay và ước mơ ngày mai con có được.

Đời sống đâu phải cứ theo mùa như lá, mỗi đầu mùa là sẽ trở những chồi non. Con phải tự mình tìm kiếm những mầm non, để gieo hạt cho mùa sau những trái.

Với cha, tình yêu là tất cả. Đừng sợ thiệt thòi và tận hưởng thú đau thương! Hãy yêu bằng tất cả trái tim, tất cả đam mê, tất cả những gì con có, để mai này con sẽ không nuối tiếc một đời trôi.

Nếu con thật sự yêu cha, hãy yêu người bên cạnh. Như cha một đời cứ yêu mãi người dung. Tất cả mai này hạnh phúc đời con, chính là tình yêu lớn nhất từ con cha có.

Cuộc sống tuyệt vời là điều không biết trước, không phải những điều cứ lặp lại những hôm qua. Biết trước ngày mai là điều tồi tệ nhất, nên con gái cha, hãy luôn mở lòng đón nhận mọi rủi ro, vui buồn sẽ đến của ngày mai.

Mỗi sáng soi gương, chuẩn bị một ngày mới, con đừng tưởng đã nhìn thấy mình thật sự trong gương. Đó chỉ là bóng hình, chỉ là ảo giác. Muốn thấy thật chính mình, hãy nhìn vào ánh mắt người khác, mỗi ngày con đối diện với tha nhân.

Tuổi già không phải là số đếm của thời gian – 60, 70, 80 – mà là sự cằn cỗi trái tim con, ngay ở tuổi thanh xuân. Hãy để trái tim luôn mở rộng, yêu người, yêu đời như thể không có tuổi già, dù đời người rồi sẽ phôi pha.

3.

Con gái,

Không được chọn nơi ra đời, con hãy dũng cảm tự chọn cuộc đời mình sẽ sống. Thời đại mạng “toàn cầu hóa”, cho nhân loại gần lại nhau bởi cái nhích của một ngón tay. Nhưng sự thật và ước mơ vẫn còn vơi cách xa, giữa những bờ lục địa. Nên con gái, hãy tìm sự thật bằng chính bước chân đi và đôi mắt của mình, ở những góc chân trời con muốn đặt niềm tin.

Đừng bao giờ ngồi nguyên rửa trong bóng tối, khi trên tay con luôn đang cầm sẵn hộp que diêm. Con gái, hãy thấp lên đóm lửa dù chung quanh là màn đêm và bão tố phủ vây.

Nhân loại không cần thêm những trái tim thù hận. Con yêu, hãy sống với vòng tay độ lượng và cả trái tim nhân ái, vị tha!

Con sẽ hỏi cha, món quà gì cho “Ngày Lễ Của Cha”? Cha trả lời ngay, không ngần ngại:

- Quà cho cha, con gái, hãy ghi trong lòng con hai chữ: “Việt Nam”, nơi một đời cha gửi trọn trái tim !

Nguyễn Vĩnh Long